

**Η Θεία Τριάδα, το Πνεύμα του Ιησού
και η Βασιλεία του Θεού**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Πραξ 1:3, 2:32-36, 8:12,
14:22, 16:6-7, 20:28, 28:23, 31

I. Η Θεία Τριάδα αποτελεί το πλαίσιο ολόκληρης της Καινής Διαθήκης. Έτσι, η Θεία Τριάδα αποτελεί και τη δομή του βιβλίου των Πράξεων. Κάθε κεφάλαιο στις Πράξεις των Αποστόλων αποκαλύπτει τη λειτουργία της Θείας Τριάδας για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη—π.χ., 1:1-2, 4-5, 8, 11, 21, 2:4, 17-18, 21-24, 27, 31-33, 36, 38, 13:2, 4, 7, 9-10, 12, 16, 23, 30, 33-39, 49-50, 52, 28:15, 23, 25, 31:

A. Ο Τριαδικός Θεός—ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα—συμμετείχε πλήρως στην ανάληψη του Υιού και την έκχυση του Πνεύματος—Πραξ 2:32-36:

1. Ο Υιός αναλήφθηκε, ο Πατέρας Τον εξύψωσε, και το Πνεύμα εκχύθηκε—Ακ 24:51, Φιλ 2:9, Πραξ 1:9-11, 2:32-36.
2. Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα συμπεριλήφθηκαν στην έκχυση του Πνεύματος, που είναι η ολοκλήρωση του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού—Πραξ 2:33, Ιω 7:37-39, Φιλ 1:19.

B. Στις Πράξεις 16:6-7 το «Άγιο Πνεύμα» και το «Πνεύμα του Ιησού» χρησιμοποιούνται εναλλακτικά, αποκαλύπτοντας ότι το Πνεύμα του Ιησού είναι το Άγιο Πνεύμα:

1. «Το Άγιο Πνεύμα» είναι ο γενικός τίτλος του Πνεύματος του Θεού στην Καινή Διαθήκη—Πραξ 9:17, 31.
2. Όντας ένα σκεύος που περιείχε τον Τριαδικό Θεό, ο Παύλος ήταν πλήρως συγκροτημένος με το Άγιο Πνεύμα και με το Πνεύμα του Ιησού—Εφ 3:14-17, Ακ 1:35, Πραξ 2:32-36, Φιλ 1:19.
3. Το έργο που κάνουμε για τον Κύριο εξαρτάται από το ποιο Πνεύμα μας οδηγεί, μας κατευθύνει, μας διδάσκει και μας συγκροτεί. Όταν το Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα γίνεται η σύστασή μας, το έργο μας θα αποτελεί την έκφραση αυτού του Πνεύματος—Πραξ 16:6-7, Ρωμ 8:9, Φιλ 1:19.

Γ. Ο Θεός απέκτησε την εκκλησία «με το ίδιο του το αίμα»—Πραξ 20:28:

1. Ο Θεός εξαγόρασε την εκκλησία, πληρώντας το τίμημα του δικού Του αίματος.
2. Μέσω της ενσάρκωσης ο Θεός μας, ο Δημιουργός, ο Αιώνιος, αναμίχθηκε με τον άνθρωπο—Ιω 1:1, 14:
 - α. Ως αποτέλεσμα, δεν ήταν πλέον μόνο Θεός—έγινε Θεάνθρωπος με αίμα και έτσι μπορούσε να πεθάνει για μας—Α΄ Ιω 1:7.
 - β. Όταν ο Κύριος Ιησούς, ο Θεάνθρωπος, πέθανε στον σταυρό, δεν πέθανε μόνο ως άνθρωπος αλλά και ως Θεός.
3. Το αίμα που έχυσε δεν ήταν μόνο το αίμα του ανθρώπου Ιησού, αλλά και το αίμα του Θεανθρώπου.
4. Επομένως, το αίμα αυτό, μέσω του οποίου ο Θεός απέκτησε την εκκλησία, ήταν «το ίδιο του το αίμα»—Πραξ 20:28.

II. Το «Πνεύμα του Ιησού» είναι μια ιδιαίτερη έκφραση σχετικά με το Πνεύμα του Θεού και αναφέρεται στο Πνεύμα του ενσαρκωμένου Σωτήρα, ο οποίος, όντας ο Ιησούς στην ανθρώπινη φύση Του, πέρασε από την ανθρώπινη διαβίωση και τον σταυρικό θάνατο—Πραξ 16:7:

A. Στο Πνεύμα του Ιησού υπάρχει όχι μόνο το θείο στοιχείο του Θεού αλλά και το ανθρώπινο στοιχείο του Ιησού, όπως και τα στοιχεία της ανθρώπινης διαβίωσής Του και του παθήματος του θανάτου—Πραξ 1:3.

- B. Το Πνεύμα του Ιησού δεν είναι μόνο Πνεύμα Θεού με τη θειότητα μέσα Του, ώστε να μπορούμε να ζούμε τη θεία ζωή, αλλά και το Πνεύμα του ανθρώπου Ιησού με την ανθρώπινη φύση μέσα Του, για να μπορούμε να ζούμε μια σωστή ανθρώπινη ζωή και να υπομένουμε τα παθήματά της—Ρωμ 8:18, Β΄ Κορ 1:5:
 - 1. Κατά τα παθήματά Του, ο Παύλος χρειαζόταν το Πνεύμα του Ιησού επειδή στο Πνεύμα Του υπάρχει το στοιχείο και η δύναμη των παθημάτων που μπορεί να αντιστέκεται στον διωγμό—Κολ 1:24, Πραξ 9:15-16, 16:7.
 - 2. Όταν κηρύττουμε το ευαγγέλιο σήμερα, χρειαζόμαστε κι εμείς το Πνεύμα του Ιησού για να αντιμετωπίσουμε την αντίθεση και τον διωγμό.
- Γ. Το Πνεύμα του Ιησού συμπεριλαμβάνει περισσότερα από αυτά που περιλαμβάνει το Άγιο Πνεύμα—Πραξ 16:7:
 - 1. Το Άγιο Πνεύμα συμπεριλαμβάνει μόνο την ενσάρκωση και τη γέννηση του Κυρίου Ιησού—Λκ 1:35, Μτ 1:18, 20.
 - 2. Το Πνεύμα του Ιησού συμπεριλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, την ανθρώπινη διαβίωση, τον θάνατο που τα περιλαμβάνει όλα, την ανάσταση που μεταδίδει τη ζωή και την ανάληψή Του—Πραξ 1:1-3, 8, 2:23, 32, 36.
- Δ. Όπως το Πνεύμα του Χριστού είναι η πραγματικότητα του Χριστού, έτσι και το Πνεύμα του Ιησού είναι η πραγματικότητα του Ιησού—Ρωμ 8:9, Πραξ 16:7:
 - 1. Αν δεν έχουμε το Πνεύμα του Ιησού, ο Ιησούς δεν θα είναι αληθινός σε μας.
 - 2. Ο Ιησούς είναι αληθινός σε μας επειδή έχουμε το Πνεύμα του Ιησού ως την πραγματικότητα και την πραγματοποίηση του Ιησού—Πραξ 16:7.

III. Η βασιλεία του Θεού αποτελεί το κύριο θέμα του κηρύγματος των αποστόλων στις Πράξεις—1:3, 8:12, 14:22, 19:8, 20:25, 28:23, 31:

- A. Το γεγονός ότι ο αναστημένος Χριστός, κατά την εμφάνισή Του στους αποστόλους σε μια περίοδο σαράντα ημερών, τους έλεγε «τα σχετικά για τη βασιλεία του Θεού» υποδεικνύει ότι η βασιλεία επρόκειτο να είναι το κύριο θέμα του κηρύγματος των αποστόλων στην ερχόμενη αποστολή τους μετά την Πεντηκοστή—Πραξ 1:3.
- B. Σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, η βασιλεία του Θεού δεν είναι μια ορατή, υλική σφαίρα. Στην πραγματικότητα, η βασιλεία είναι ένας άνθρωπος, ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός—Λκ 17:20-21.
- Γ. Οι εκκλησίες και η βασιλεία του Θεού πάνε μαζί. Οι εκκλησίες που παράγονται από τη διάδοση του αναστημένου Χριστού είναι η βασιλεία του Θεού σήμερα επί της γης—Πραξ 14:22, 20:25:
 - 1. Ο αναστημένος Χριστός, ο οποίος διαδίδεται στην ανάληψή Του, δια του Πνεύματος και μέσω των μαθητών, είναι η πραγματικότητα της βασιλείας του Θεού. Η βασιλεία του Θεού είναι η διεύρυνσή Του—Πραξ 1:8, 8:12:
 - α. Οι εκκλησίες είναι η διεύρυνση του Χριστού, ο οποίος ήρθε για να σπείρει τον εαυτό Του ως τον σπόρο της βασιλείας του Θεού. Αυτό αποκαλύπτεται στα Ευαγγέλια—Μκ 4:3, 26.
 - β. Στα Ευαγγέλια ο Χριστός είναι ο σπόρος της βασιλείας. Στις Πράξεις των Αποστόλων έχουμε τη διάδοση αυτού του σπόρου για την παραγωγή των εκκλησιών ως τη βασιλεία του Θεού—Πραξ 8:1, 12, 13:1-4.
 - 2. Στις εκκλησίες εμείς (οι πιστοί) είμαστε η διάδοση και η διεύρυνση του Χριστού, καθώς μεγεθύνουμε τη βασιλεία του Θεού—Απ 1:9, 11.
- Δ. Η βασιλεία του Θεού είναι η διάδοση του Χριστού ως ζωή μέσα στους πιστούς Του για να διαμορφώνει μια σφαίρα, μέσα στην οποία ο Θεός κυβερνά στη ζωή Του—Β΄ Πε 1:3-11:
 - 1. Προκειμένου να εισέλθουν σε αυτήν τη βασιλεία, οι άνθρωποι πρέπει να μετανοήσουν για τις αμαρτίες τους και να πιστέψουν στο ευαγγέλιο, ώστε να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους και να αναγεννηθούν από τον Θεό, για να έχουν τη θεία ζωή που αντιστοιχεί στη θεία φύση αυτής της βασιλείας—Μκ 1:15, Ιω 3:3, 5.

2. Όλοι οι πιστοί εν Χριστώ μπορούν να συμμετέχουν στη βασιλεία στη εποχή της εκκλησίας για να απολαμβάνουν τον Θεό με τη δικαιοσύνη, την ειρήνη και τη χαρά Του στο Άγιο Πνεύμα—Ρωμ 14:17.
 3. Η βασιλεία του Θεού θα γίνει η βασιλεία του Χριστού και του Θεού, την οποία οι νικηφόροι πιστοί θα κληρονομήσουν και θα απολαύσουν στην ερχόμενη εποχή της βασιλείας, έτσι ώστε να μπορούν να βασιλεύουν με τον Χριστό για χίλια χρόνια—Α΄ Κορ 6:9-11, Γαλ 5:19-21, Εφ 5:5, Απ 20:4, 6.
 4. Όντας η αιώνια βασιλεία, η βασιλεία του Θεού θα είναι μια αιώνια ευλογία της αιώνιας ζωής του Θεού, που όλοι οι λυτρωμένοι του Θεού θα απολαμβάνουν στο νέο ουρανό και τη νέα γη στην αιωνιότητα—Απ 21:1-4, 22:1-5, 14, 17.
- Ε. Στις Πράξεις 14:22 ο Παύλος προέτρεψε τους πιστούς που συνέχιζαν στη πίστη να συνειδητοποιήσουν ότι, μέσα από πολλές θλίψεις, πρέπει να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού, επειδή ολόκληρος ο κόσμος αντιτίθεται στην είσοδό μας. Το να εισέλθουμε στη βασιλεία του Θεού σημαίνει να εισέλθουμε στην πλήρη απόλαυση του Χριστού ως τη βασιλεία.
- ΣΤ. Στις Πράξεις 19 βλέπουμε ότι ο Σατανάς μάχεται ενάντια στη διάδοση της βασιλείας του Θεού πάνω στη γη. Η επικρατούσα διακονία για τη διάδοση του Χριστού είναι μια μάχη, μια πάλη, για τη βασιλεία του Θεού—εδάφια 23-41.
- Ζ. Η διακήρυξη της βασιλείας του Θεού από τον Παύλο στις Πράξεις 28:31 ήταν η διάδοση του αναστημένου Χριστού:
1. Αυτό αποδεικνύεται από τη φράση, «διδάσκοντας τα σχετικά με τον Κύριο Ιησού Χριστό», τα οποία συνδέονται με τη βασιλεία του Θεού—Πραξ 28:23.
 2. Το να διδάσκει κανείς σχετικά με τον Χριστό σημαίνει να διαδίδει τη βασιλεία του Θεού. Επομένως, η βασιλεία του Θεού είναι στην πραγματικότητα η διάδοση του αναστημένου Χριστού—μια διαδικασία που συνεχίζει να εκτελείται μέσω των πιστών σήμερα—Πραξ 28:31.